

desenvolupar projectes interdisciplinaris on la música podrà ser el fil conductor. Tot això sumat als múltiples projectes musicals que tenim, com Rapsodes, Com sona l'ESO o L'escola canta.

A més, el proper curs, tots els instituts podran ofertar música en qualsevol de les modalitats de Batxillerat. Hi haurà 32 modalitats del Batxillerat musical i escènic, de les quals 14 en centres on no hi havia cap Batxillerat artístic. I el curs que ve, els centres amb matrícula en música que vullguen impartir Batxillerat musical i escènic ho podran sol·licitar per a ampliar la xarxa.

**El senyor president de les Corts Valencianes:**

Moltes gràcies.

**La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:**

A qui li s'ha llevat el Batxillerat artístic? A ningú. Se n'han creat 18 nous on no n'hi havia cap, 14 de música i 4 d'arts plàstiques. *(Aplaudiments)*

**El senyor president de les Corts Valencianes:**

Moltes gràcies, consellera. *(Se sent una veu que diu: «¡Treinta segundos!»)*

Senyories, sí, sempre he demanat que se respecte el temps.

Té la paraula la il·lustre diputada... Si no n'hi hagueren tantes interrupcions, segurament no haurien d'esgotar tant el temps. Té la paraula la il·lustre diputada Elena Bastidas. Un segon, quan vosté...

**La senyora Bastidas Bono:**

Gracias, señor presidente.

Señor Puig, tiene sentada al lado a una portavoz del Consell que falta descaradamente a la verdad, diciendo una cosa y la contraria sobre el encargo del tristemente famoso informe parajudicial. Una portavoz que cuestiona abiertamente la independencia de jueces y fiscales, afirmando que actúan en base a elucubraciones y motivaciones políticas. Casi nada.

Señoría, la voz de su gobierno ya está afónica de credibilidad por mucho que grite. La mayoría de los valencianos ya no le creen. Basta que salgan de su burbuja y hablen un poco con la gente. Fíjese, hasta las encuestas de opinión se lo dicen y desde diarios progresistas también se lo están escribiendo.

Ya sabemos que la señora Oltra no va a dimitir, porque dimitir requiere una humildad, una coherencia, una dignidad y una altura de ética pública que ya ha demostrado de sobra

que no la tiene. Como también sabemos que para cesarla haría falta un liderazgo, un coraje político y unos principios que usted ha sacrificado, ya hace mucho tiempo, por su debilidad y sumisión ante Compromís.

Por eso, yo le quiero preguntar, presidente, ¿merecemos los valencianos una portavoz del Consell que miente?

¿Y le parece un ejemplo de regeneración democrática que la voz de su gobierno esté bajo sospecha de delitos tan graves? *(Aplaudiments)*

**El senyor president de les Corts Valencianes:**

Moltes gràcies, senyoria.

Contestarà la vicepresidenta del Consell. Té la paraula la consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives, Mónica Oltra.

**La senyora vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:**

Mire, senyora diputada, vostés poden vindre ací en un dia de la marmota a revelar, cada volta que venen, que vostés no tenen un projecte per a esta comunitat; ni per a esta comunitat ni per a este país ni per a este regne, com li vullguen dir, que a mi me té igual. No tenen un projecte i següen entestats en seguir una línia que no va a ninguna part.

Vostés estan entestats en tirar per terra el treball dels professionals de l'administració pública, en insultar els funcionaris que fan el seu treball amb total independència. I això no els durà a vostés a ningun lloc, sinó únicament a ser el gosset falder de Vox que els durà a vostés per on ells voldran que vostés vagen. Vostés s'ho faran vore.

Però ací n'hi ha un govern que en totes, totes les àrees, ha millorat respecte al 2015, en totes. I en polítiques socials me la jugue amb qualsevol de vostés, al que vostés vullguen. I, en política d'infància, me la jugue tres voltes. *(Aplaudiments)*

**El senyor president de les Corts Valencianes:**

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Senyories, continuarem amb la sessió de control, ara amb la pregunta que formula la síndica del Grup Parlamentari Compromís, la il·lustre diputada Papi Robles. *(Remors)* I escoltarem en silenci la pregunta de control.

Quan vosté vullga, senyoria.

**La senyora Robles Galindo:**

Gràcies, president.

Bé, bon dia a totes i a tots. Bon dia, president.



Divendres passat tinguérem en este hemicle una trobada amb un objectiu que estava molt clar, i era acordar accions per a recuperar el nostre finançament, el que ens pertoca, perquè vull posar l'accent en les accions. Les accions són fonamentals en este moviment que estem fent, perquè portem molts anys parlant, portem molts anys, massa, massa anys parlant del finançament que s'hauria d'haver..., el sistema de finançament que s'hauria d'haver reformat en 2014, de l'estat que ens deu una fotracada de diners i no mos els dona. Portem una fotracada d'anys també parlant de les inversions que s'haurien de fer ací, que no se fan però que, a més, després no s'executen. Portem tant de temps parlant d'això, que ha arribat un moment en què cal actuar. I en eixa línia se va convocar esta trobada el divendres passat.

Hem d'actuar, president, hem d'actuar, però no perquè Compromís ho vullga. Hem d'actuar perquè els valencians i les valencianes es mereixen una educació pública que tinga la inversió de l'estat que ens pertoca. Hem d'actuar perquè necessitem en sanitat més professionals i menys llistes d'espera, perquè totes eixes persones que necessiten ajuda social o necessiten ajudes de la dependència han de poder accedir a elles. I, alerta, el govern del Botànic ha fet tot el que ha pogut i més. És una feina ingent, governar amb aquesta situació. Però per poder governar com ens tocaria, necessitem que se'ns finance com ens toca.

Jo no vull pensar, president, les meravelles que faria este Consell amb els diners que mos tocarien. Segur que en esta cambra no podríem dir que no, que no ho fariem molt millor. Segur? Més diners, més finançament, millor treball. Bé, depén, si la gent que governa és honrada, més diners, més finançament, més treball. I si la gent que governa no és honrada, igual el que acaba passant és que *se va perdiendo por el camino*. Però, bé.

Nosaltres som conscients, president, que des de 2014 hem patit moltes situacions que han dificultat que s'afrontara este debat. Hem tingut una crisi social, una crisi econòmica, una pandèmia, i ara una guerra. Però també, no és menys cert que, tot això, els valencians i les valencianes ho hem superat amb menys finançament, sense els recursos que necessitàvem, perquè ara sembla que ens hem oblidat, però han passat dos anys en què estaven totes tancades en casa i el govern estava correguent per assumir que s'havia de sobrepasar una pandèmia, igual que ho han fet altres comunitats autònomes, però amb la meitat de diners.

I, clar, arriba un punt en què açò ja no se pot sostindre més. Nosaltres ja estem molt cansats d'esta partida de ping-pong que vegem contínuament entre el Partit Socialista i el PP en Madrid, a la qual, a més, ara, els nous lideratges estos que tenen en Madrid se n'han pujat al carro. «Venga la partida de ping-pong: la culpa tuya, la culpa tuya, ping-pong, ping-pong.» I aquí la cosa sense resoldre's.

Per això, nosaltres ja hem decidit passar a l'acció. Després del divendres, on l'objectiu fonamental era prendre accions per millorar el nostre finançament, per parlar d'això, el nostre company Joan Baldoví va presentar una proposició de llei a Madrid que té tres eixos fonamentals. I jo voldria saber qui d'esta cambra no estaria d'acord, perquè són uns eixos que estan fonamentats en la comissió d'experts que tenim ací: finançar persones i no quilòmetres quadrats; que l'Ai-ref ens faça un informe amb el deute que hi ha amb totes les

comunitats autònomes i es pague; i, una cosa que no se mos pot oblidar mai, és que necessitem transparència a l'hora de plantejar el finançament, un fons unificat que siga totalment transparent per saber quins són els mecanismes de finançament per a les comunitats autònomes.

Esta és la proposta que Compromís ha posat damunt de la taula en Madrid, però també som conscients, i ja l'informe hui, president, que des de Compromís estem instant tots els grups de la cambra que són democràtics, perquè eixa proposta isca d'estes Corts, que siga el parlament valencià qui inste Madrid que esta proposició de llei isca endavant. No volem el protagonisme. Volem la proposta de llei damunt de la taula, volem el nostre finançament. I, per això, president, jo li pregunte..., hui, per a nosaltres és molt important saber-ho, com valora el Consell la proposta de llei que Joan Baldoví ha presentat per a aconseguir aquest finançament just.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

#### El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Una vegada formulada la pregunta, correspon al president del Consell respondre a les qüestions plantejades.

#### El senyor president del Consell:

President, moltes gràcies.

Senyora Robles, jo en primer lloc per contestar-li directament la qüestió, és evident que qualsevol iniciativa que vaja a millorar la situació de fet d'infrafinançament que patim, em pareix positiva. Em pareix bé que intentem tots, tots els qui estem ací, que compartim una base d'acord en el que significa l'infrafinançament, que cada u, en la mesura que puga, en l'àmbit que puga, estiga reflectint eixa posició i, per tant, és eixe, és el que el que hauríem de fer, el que hem de fer tots.

De fet, per més que altres que diguen que no..., jo el dilluns vaig tindre una conferència a Madrid i ho vaig tornar a reclamar, com vam reclamar la condonació del deute, com va fer el president de les Corts.

Bé, és que és evident i podem dir el que vullguen, però mai s'ha dit tant, tant, de manera permanent i s'està insistint i en algunes coses. Hem avançat, no tot el que volíem fer, ni molt menys. Hem avançat en una qüestió que era bàsica i és el reconeixement per part del Govern d'Espanya que hi ha infrafinançament a la Comunitat Valenciana, perquè això que amb nosaltres pareix que no tinga importància, resulta que en l'any 2013, 2014 i 2015 el Govern d'Espanya deia que la Comunitat Valenciana estava per damunt de la mitjana espanyola. Això ho van dir el Congrés dels Diputats en reiterades ocasions.

Per tant, hem avançat en què hi ha un reconeixement. És més, hi ha fins i tot un reconeixement d'altres comunitats



autònomes que veuen clarament que esta és una situació absolutament insatisfactòria.

Hi ha una qüestió que hauríem d'intentar aconseguir, perquè al final no és una qüestió d'una lluita de comunitats autònomes contra d'altres, hi ha una qüestió bàsica: el sistema autonòmic, que és el que presta els serveis fonamentals – la sanitat, l'educació, els serveis socials i més a més, l'impuls de caràcter econòmic –, està infrafinançat en el seu conjunt. Hi ha una infrafinanciació, una insuficiència financera, que fa que no es puga complir adequadament la LOFCA. El que és evident també és que, per a intentar revertir esta situació, necessitem aconseguir unitat. Unitat d'ací que s'ha aconseguit, i crec que eixe és un element fonamental, unitat no només en el parlament, sinó en els àmbits socials i econòmics.

Però és evident que el que necessitem fonamentalment és aconseguir una majoria al Congrés que permeta definitivament superar esta situació. I això és, saben perfectament que exigisc que hi haja un gran acord que incloga almenys el Partit Popular i que incloga a la resta de partits. No es tracta de fer una formulació bipartidista, del que es tracta simplement és que és evident que hi ha un partit, no només per la influència i la capacitat que té interlocució, és el partit de l'oposició a Madrid, sinó que, a més té una influència important en moltes comunitats autònomes que està governant.

Per tant, jo crec que hem de fer un plantejament de convenciment, de convenciment. El senyor Feijóo quan era president de la Xunta, tenia una posició radicalment en contra de la Comunitat Valenciana. És de les persones que ha dit que no s'ha de canviar l'estatus quo. Ara bé, és ben cert que va avançar en una qüestió, en l'última conversa que vaig tindre amb ell ja va dir que sí que era cert que la Comunitat Valenciana estava infrafinançada. Jo crec que això és bo, però és bo que no ens quedem. I això també li ho he dit al president Sánchez i li ho he dit el senyor Feijóo.

El que no és possible és que, si ja tots sabem que la Comunitat Valenciana no té un finançament adequat, no és possible que no moguem esta qüestió. Per tant, jo crec que qualsevol iniciativa que es porta per a posar damunt de tots els parlaments, i sobretot del parlament d'Espanya, que és el que ho ha de decidir, em pareix, em pareix positiva, però és ben cert que el que hem d'aconseguir és anar filant aliances per a aconseguir finalment eixa reforma. En eixa reforma nosaltres tenim alguns aliats, que són aquelles comunitats autònomes que estan en pitjors condicions. Però hi ha altres que no, perquè a altres els és igual el finançament. Hi ha algunes comunitats autònomes que els és igual perquè l'efecte centralitat, l'efecte capitalitat, li genera tants recursos que no li fa falta el model de finançament i, evidentment, poden fer bé, poden regalar els impostos als més rics. Però eixe no és el cas de la Comunitat Valenciana ni d'altres comunitats d'Espanya.

Per tant, jo crec que hem de fer una tasca de la màxima complexitat possible per a aconseguir finalment que la majoria del Congrés dels Diputats done este pas endavant. Hem de sumar totes les voluntats i hem d'exigir-les amb tota la contundència, perquè és ben cert que no podem continuar aixina.

Tanmateix he de dir que, en eixes circumstàncies difícils, ha canviat la situació. La disposició de recursos per part

de la Generalitat al 2020 i al 2021, els anys de la pandèmia, han estat uns recursos que han significat rècords: l'any 2020, la comunitat va disposar dels majors fons de la història, 13.304, un 24% més que el 2019, en transferències del model, fons Covid i dèficit autoritzat. En l'any 2021, incrementàrem eixos recursos en 13.978 milions, és a dir, un 30% de la era Montoro. És insuficient, molta part també de la part del dèficit ha d'anar a deute, però el que és evident és que això hi ha que abordar-ho d'una manera clara: tot el deute que està vinculat a l'infrafinançament, tot eixe deute, ha de ser assumit per l'estat, perquè si no, no podem començar la partida de nou. I per això crec que este plantejament d'intentar avançar és fonamental.

Però aixina i tot, jo el que sí que volia és reflectir, com vostè deia, és que, malgrat les circumstàncies financeres, la Comunitat Valenciana és la que ha fet més i major esforç en sanitat, en educació i en protecció social: set punts més, set punts més que el creixement de la mitjana, i, almenys, els valencians i les valencianes, malgrat les circumstàncies, no han patit les retallades del passat.

Gràcies. (Aplaudiments)

#### El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Passarem al següent grup que formula la pregunta. En nom del Grup Parlamentari Ciudadanos, té la paraula la síndica del grup, la il·lustre diputada Ruth Merino.

Quan vostè vullga senyoria.

#### La senyora Merino Peña:

Gracias, presidente.

Buenos días, miren, visto lo visto y oído lo oído en los últimos tiempos, yo creo que esta legislatura podemos decir que se divide en dos etapas, la era pregigafactoria y la era posgigafactoria. Y nosotros, de verdad que lo celebramos, desde el principio lo hemos hecho, este gran avance que se instale en Sagunto porque va a suponer, pues es un gran aporte para el desarrollo económico de esta comunidad. Pero yo le digo, señor Puig, que de verdad que hay vida más allá de la gigaautoría y no me estoy refiriendo tampoco ni a la descentralización ni me estoy refiriendo a esa España polifónica de la que usted tanto últimamente le gusta hablar, sino otros temas un poquito más serios.

Yo le quiero preguntar qué pretende usted de verdad, saliendo de gira por España con estas ocurrencias, si quiere llamar la atención de sus compañeros en Madrid, si se está intentando posicionar para algo. Anteriormente ya hizo algo parecido, con otras cortinas de humo, como la del *dumping* fiscal y como la de la *commonwealth* mediterránea, y la verdad, señor Puig, yo dudo que usted piense que esto de verdad le interesa a los ciudadanos, este tipo de temas. Si usted le dedica la mayor parte de sus energías a señalar a otras comunidades, a la descentralización, a la